

hæng mellem ungdomsuddannelserne og bacheloruddannelserne, for det andet, at der ikke er barrierer for merit, og endelig for det tredje, at de studerendes retssikkerhed ikke kommer i fare. Når det er sagt, at nogle regler er nødvendige, så skal det også siges, at jeg er meget indstillet på at afskaffe regler, hvis de er utidssvarende. Jeg er åben over for at drøfte, hvilke regler vi kan afskaffe.

Diskussionen om detailregulering handlede især om de regler, der sigter på at forkorte de meget lange studietider og det meget høje frafald. Det er bl.a. også dem, Rektorkollegiet nævner i sit notat. Reglerne er udtryk for, at der er behov for markante forbedringer på universiteterne. Det kan ikke være rigtigt, at kun 16 pct. af de studerende gennemfører kandidatuddannelsen på normeret tid, og det er helt og aldeles uacceptabelt, at frafaldet ved de danske universiteter er så højt, som tilfældet er. Derfor indgik vi også med et meget bredt flertal her i Folketinget – inklusive Det Radikale Venstre – en velfærdsaftale, som har flere instrumenter til at bekæmpe de lange studietider og det høje frafald.

Det er regeringens opfattelse, at der løbende er behov for at gennemgå det regelsæt, der regulerer universiteternes virksomhed. Derfor har jeg foreslået, at vi tager en konkret drøftelse med universiteterne om regelsanering. Det havde jeg en snak med bestyrelsesformændene om den 20. april, hvor vi blev enige om at igangsætte et arbejde for at nå frem til en ny fælles forståelse. Vi aftalte, at processen hen imod denne fælles forståelse er, at vi nedsætter en arbejdsgruppe med repræsentanter for bestyrelsesformændene, rektorerne og Videnskabsministeriet. Jeg forventer, at den aftale med bestyrelsesformændene betyder, at debatten om regelsanering vil finde en afklaring og komme ind på det rette spor.

På baggrund af ovenstående skal jeg meddele, at regeringen ikke kan støtte beslutningsforslag nr. B 135.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg vil ønske videnskabsministeren tillykke med, at han nåede at få nedsat en arbejdsgruppe. Det var godt fundet på.

Jeg vil så spørge ministeren, om han måske kunne tænke sig i det videre arbejde også at inddrage, hvordan man gør de her ting i udlandet. Vi forsøgte jo på et tidspunkt at stille et spørgsmål til ministeren om, hvorvidt der kunne siges noget om, hvordan det var med universiteternes

uafhængighed i Danmark sammenlignet med andre lande, og fik det svar, at det kunne der ikke rigtig siges noget om, fordi det var så forskelligt.

Men benchmarking og den slags er jo meget moderne og populært, så kunne man forestille sig, at videnskabsministeren ville tage initiativ til, at vi sammenlignede, hvordan vi styrer universiteterne i Danmark, med, hvordan man gør i udlandet, for at lære af de bedste erfaringer i udlandet, når det handler om at give universiteterne frihed?

Kl. 18.40

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Først og fremmest tak til hr. Per Clausen for anerkendelsen af den gode idé med at nedsætte en arbejdsgruppe. Det er mange gange en god idé, når man skal forsøge ligesom at finde frem til, hvad hovedproblemet er i den her sag. Og det er i for sig også det, der er hovedformålet, nemlig at vi prøver at identificere de ting, vi diskuterer. Hr. Per Clausen ved udmærket godt, at en del af tingene jo er ganske vanskelige at håndtere, da det er skattemidler, vi arbejder med, og der er så andre ting, som jeg mener vi let kan finde en løsning på.

Men jeg er ikke sikker på, at vi kan bruge modellen, som hr. Per Clausen nævner, nemlig at se til udlandet, for jeg må fastholde det, som jeg også har svaret tidligere, at når vi taler om den måde, vi styrer universiteterne på, er der altså ganske stor forskel. Bare finansieringsgrundlaget alene er jo forskelligt, når vi f.eks. mange gange sammenligner med forholdene i USA. Så vi kigger til udlandet, men jeg kan forsikre hr. Per Clausen om, at der også er mange, der kigger til Danmark, oven i købet rigtig mange, efter at vi har foretaget de seneste justeringer.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jamen jeg er da overbevist om, at der er mange ministre og universitetspolitiske bureaukrater, der med stor beundring kigger på Danmark og ser på, hvordan vi regulerer tingene i Danmark, men jeg vil bare gentage mit spørgsmål til videnskabsministeren: Var det ikke end idé at lave en fordomsfri undersøgelse af, hvordan man sørger for at sætte universiteterne fri i andre lande, og så prøve at se, om man kunne lære af dem?